

शिवाभ्यां नमः

॥ श्री मातृभूतशतक प्रारम्भः ॥

श्रेयांसि यं सकृदनुस्मरतां जनाना-
माविर्भवन्ति सुमहान्त्यनपायवन्ति ।

तं त्वामनन्यशरणशरणंभजामि

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १

आनन्द सञ्चिदमलात्मनि शङ्करे त्व-
य्यन्तर्निषीदति भवन्तमहो विहाय ।

आम्यामि मोहविवशो भवशोकखिन्नः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २

मद्वाससूनुरयमित्यनुकम्पनीये
मय्यर्भके समधिरोप्य वृथापराधान् ।

युक्तं किमेवमधिगन्तुमुदासिकां ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३

सौशील्यघस्मरधनस्मयनष्टसंज्ञा-

नज्ञो विषीदति यदेष वृथानुधावन् ।

तत्पश्यतस्तव दया न कथं दयाळो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४

भक्तिं त्वयि श्रितवतां वद कः प्रहीणः

सा वा तवाहमिति किन्नसकृत्प्रपत्तिः ।

किं तद्वतामनवितासि कुतोऽस्म्युपेक्ष्यः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५

दासस्तवाहमिति यंस्सकृदप्युपैति

रक्ष्यः स एष इति ते विधृतब्रतस्य ।

रक्षोऽहमस्यथ कियानफलो विलम्बः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६

आज्ञापये: कथमये तव गर्भवासं

दुःखापवर्गिणि गिरीश समाश्रयेयम् ।

आस्तां सहस्रमपि नानुगुणं त्विदन्ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७

सर्वज्ञ शङ्करमहेशदयाङ्गु शब्दाः
 किं पारिभाषिकतयोपगता भवन्तम् । ८
 विज्ञापिते विलपितेऽपि किमित्युदास्से
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
 हीनैस्सदाधिकृतिकैरपि धृष्ट्यमाणे
 सावज्ञमेवमपदे मयि दृश्यमाने ।
 नेदङ्गं क्षणमुपेक्षणमाश्रयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९
 आलस्यदुर्विषयसक्त्यपलापनिद्रा
 पद्मामदाधिगदनीचसमागमादीन् ।
 विद्मान् धुनीहि घटय त्वयि मेऽभिलाषं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०
 कासावनन्यसुलभा भवदीयता मे
 भूयिष्ठनिष्ठुर विपद्विषमा क वृत्तिः ।
 एतत्र किं तव यशोभरभङ्गभीतं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ११
 सम्फुलचम्पकलसन्नवमलिकादि
 हृद्योपचार रुचिरं भवदर्चनं मे ।
 पाण्योस्तरङ्गं य निरन्तरमन्तरात्मन् ।
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १२
 दारैस्सुतैश्शुभतमैर्द्रविणैः प्रशान्तैः
 स्वर्गापवर्गफलसिद्धिभिरभ्युपेताः ।
 नन्दन्ति ते करुणया किमसाध्यमस्याः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १३
 कालं कियन्तमधदन्तुरमन्तरङ्गं
 त्वच्छिन्तनं तनितुमक्षममीक्षसे त्वम् ।
 त्वद्बक्तये स्पृहयतश्शिव मे दयस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १४
 वित्तस्मयान्ध गृहकानन सम्प्रचार
 धौरेयभावमवधूय कदा मदङ्ग्नी ।

स्तां त्वत्प्रदक्षिणविधौ करुणावशात्ते	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१५
स्यात्त्वत्पदं विद्ळदम्बुजसौरभश्री	
विश्रामसीमभिरुदच्छितवाक् प्रपञ्चैः ।	
स्तोत्रैर्विभो मम कदा नु सदानुबन्धि	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१६
पादौ प्रदक्षिणविधौ भवदर्चनेषु	
पाणी स्तवेषु फणितीरपि मेऽन्तरात्मन् ।	
ध्यानेमनश्च विनियुड़क्ष्व दयस्वमङ्गुः	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१७
मूढोऽपटुर्भवदुपश्रयणक्रमेषु	
रूढोपतापवितर्तिर्पदां कदम्बैः ।	
सीमा तृषामहमतोऽस्मि तवानुकम्प्यः	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१८
अम्बेयमप्रतिहतप्रतिपत्तिशक्तिः	
सर्वज्ञता च भवतो भुवने निरूढा ।	
भूतिश्च वां निरवधिस्तनयस्तु सोऽहं	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१९
पुत्रादयो न सुखयन्ति हि भावभेदात्	
सोपाधिक प्रणयसम्भ्रमिभिः किमेतैः ।	
मातापिता च निरुपाधिकृपानिधिस्त्वं	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	२०
उद्गदस्वनगलं गलदम्बुनेत्रं	
रोमाञ्चकञ्चुकितमच्छितघर्मविन्दु ।	
त्वत्रामनि श्रवणगामिनि कल्पयाङ्गं	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	२१
दुर्लभ्यदुर्विपरिणत्यसुखानुबन्धि-	
विप्लावितेषु विषयेषु वृथा निपात्य ।	
मां खेदयन्न कथमुद्वहसेऽनुकम्पां	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	२२

- कन्दपंकोटिशतसुन्दरमिन्दुरेखा-
 चूडं दरस्मितपरिस्फुरदाननेन्दुम् । २३
 कान्तनगेन्द्र सुतया कलये भवन्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
 सृष्टौ स्थितावपि लयेऽस्ति तव प्रभुत्वं
 दुःखेतु मे द्वितयगोचरमेव दश्यम् ।
 व्यक्तुं तदन्तविषयं तव को विळम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २४
 मन्दस्मितैर्दिशिदिशि स्फुरदिन्दुचूडैः
 गौरीसखैः स्फटिकगौर मनोहराङ्गैः ।
 त्वद्विग्रहैः कबलयाविरतं मनो मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २५
 प्रेमातिरेकशिशिरां त्वदपाङ्गधारां
 आनन्दसिन्धु वलमानतरङ्गरेखाम् ।
 सञ्चारयन्मयि सहाम्बिकया दयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २६
 भ्रूकङ्करास्तव विरञ्चपुरन्दराद्याः
 कस्त्वां विरोत्स्यति निरोत्स्यति किं ममैनः ।
 दैन्यं ततो न बलवत् किमु दीनबन्धो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २७
 अन्वेति शङ्कर न यं करुणाङ्करस्ते
 कस्तं विलोकयतु जल्पतु को धिनोतु ।
 केयं विभो विमुखता मयि किङ्करेऽस्मिन्
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २८
 भान्तं भवन्तमनघं मणिभूषणौधैः
 भान्त्योमया विमलविद्वुमपाटलाङ्ग्या ।
 शृङ्गरिताङ्कमुपयामि शशाङ्कगौरं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २९
 मन्दस्मितैः करुणया शिशिरैः कटाक्षैः
 प्रेमातिरेकमधुरैरपि चाभिलापैः ।

आनन्दयिष्यसि कदानु सहाम्बया त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३०
 गोपायितेति कुलदैवतमित्यजस्तं
 विस्तम्भतोऽर्पितभरं त्वयि दीनबन्धो ।
 मामीक्षसे न कृपया यदि किङ्करोमि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३१
 एकं सकृद्यदलसो न पुराभजं त्वां
 नानादुरीशसतताश्रवदुर्विपाकः ।
 तस्यै न सोऽयमधुनातिधुनाति चेतः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३२
 एषा सुगन्धिचिकुरा जननी पिता त्वं
 का ते सुते मयि विभो करुणा प्रहाणिः ।
 किञ्चापि सा न खलु सार्वहदो जनन्याः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३३
 त्वत्संविदा तरति शोकमिति श्रुतीनां
 भावोभवोन्नतिविधायि तवाभिधानम् ।
 शोकापहं तदहमीश समाश्रयामि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३४
 त्वन्नामकीर्तनमधापहमाशयेन
 शंसन् पुराणनिकरो न किलार्थवादः ।
 तत्संश्रयोऽहमकृपास्पदमस्मि किं ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३५
 कर्मानुरोधि फलमित्यवगम्यमाने
 ह्येनोहतौ शुभविधौ च पटीयसस्ते ।
 कर्मेति कं प्रति तु वञ्चनचातुरीयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३६
 उत्सङ्गसीमनि सुगन्धिकचां निषण्णां
 उल्लासयन् कुचतटीनखरावमर्शः
 आभासि शङ्कर निरन्तरमन्तरङ्गे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३७

मन्देतरैरखिलमान्तरमन्धकारं ३८
 माणिक्यभूषणमहोर्मिभिरंशुजालैः ।
 धुन्वन्वपुस्तव विभासय मानसे मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
 अन्तर्वसद्बुदुदारपदारविन्द
 सन्दर्शनाय मम तत्प्रतिरोधकं द्राक् ।
 अंहः कवाटपटलं विघटय्य देव
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३९
 चेतो मम त्वदनुचिन्तनबद्धतृष्णं
 मुष्णान्ति तच्च विषया मुहुरेधितार्थाः ।
 विघ्नान् जहि त्वयि विजृम्भय भक्तियोगं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४०
 दृक्षूणितेन जगतः खलु सृष्टिरेषा
 तेनैव तेऽवनलयौ भुवने निरुद्धौ
 तेनैव संहर ममाघततिं दयाळो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४१
 अङ्गं शिरीषमृदुलं परुषैर्ममाश्म-
 प्रायैर्वचोभिरभिपीडितमीडनार्थैः ।
 यत्तावकं तमपराधमिमं सहस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४२
 मन्दस्मितैर्भ्रुकुटिभिर्मधुरैः कटाक्षैः
 वामभ्रुवां नवनवैश्व वपुर्विलासैः ।
 त्वां नोऽभजं तरङ्गितस्तदिदं सहस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४३
 मन्दस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुचूडं
 उत्सङ्गविस्फुरदुमोरसिजस्पृशं त्वाम् ।
 ध्यायन्वसानि दिवसानि नयन् कदा वा
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४४
 पाटीरसार्लहरीं तुहिनांशुधारां
 सौधाकरीमपि झरीमवमन्यमानः ।

त्वच्चिन्तनप्रभवनिर्वृतिभिः कदा स्यां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४५
 त्वामस्यसावजमुपासितुमक्षमोहं
 मोहान्धया बत धिया न यदेतदेनः ।
 हार्या त्वयैव कृपया मम दुर्दशेयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४६
 वित्तार्जनस्य सकलः किमसावनेहा
 नेह स्थितेः फलमहो भवतो धनेहा ।
 इत्थं दुरीश्वरगिरां पदमस्मि दीनः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४७
 सांसारिकानवधिखेदपरम्परासू-
 न्मञ्जन्निमञ्जदिव सीदति मानसं मे ।
 आश्वासयाशु कृपया न किमीक्षसे त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४८
 लक्ष्मीपतिस्तव पदाभरणे स शेते
 भिक्षाटनेन वद कं प्रतिविप्रलम्भः ।
 जानाम्यहं न किमशोषजगत्पतिं त्वां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४९
 संसृत्युदन्वति वितन्वति दुःखमोह-
 ग्राहैर्व्यथामहह मे दृढमञ्जनेन ।
 त्वं क्रीडसीति सदृशं तव किं दयाळो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५०
 मात्रा सुगन्धिकचया भवता च पित्रा
 युक्तः प्रसूजनकहीन इवावसीदन् ।
 अस्मीति वां जगदधीश्वरयोरयुक्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५१
 मौढ्यादपाटवभरादपि पूजनं ते
 नाहं तनोमि तदहं व्यथितो भवामि ।
 विद्वानपास्य वितरत्वदुपासनां मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५२

त्वद्वन्द्वनं ननु जगत्रयवन्द्यतायै
 त्वद्पूजनं तु भुवनत्रयपूज्यतायै ।
 पुण्योच्चयेन तदिदं भवदीयता मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५३
 अल्पं महञ्च सकलं फलमर्पणीयं
 देव त्वयैव खलु तत्किमपीहमानः ।
 त्वामाश्रयाम्यगतिको वद किं तवागः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५४
 कन्दर्पदर्पहरसुन्दररूपधेये
 मन्दस्मिते भुवनमङ्गलनामधेये ।
 खेदापहे भवति खेलय मानसं मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५५
 सूर्योदये तिमिरजालमिवार्तिजालं
 धावन्न किं मम विभो यदि दृग्पथेस्याः ।
 किं मे तथा न दयसेऽनुचितो विळम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५६
 त्वं त्रायसे यदि निवारयितुं क्षमः को
 लभ्यं किमस्ति तव मय्यवसीदतीत्थम् ।
 किं हीयते मदवने तव किं विळम्बैः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५७
 चन्द्रोपलामलभवत्कमनीयमूर्ति-
 सम्पूजनं सुदृढभक्तज्ञनघोपचारैः ।
 ईहे सदा रचयितुं घटयाशु तन्मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५८
 संसारसिन्धु समुदित्वरखेदमोद-
 वीचीपरिभ्रमपरिश्रमनोदनं मे ।
 आकल्पय त्वदभिराधनहर्षभूतं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५९
 भक्तिसृशो भवति तस्य न शर्म ते न
 त्राणव्रताश्रुतिषु वा न सकृत् प्रपन्नः ।

कस्मात् करोषि करुणां न मयि प्रपन्ने
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६०
 यन्मां न पालयसि तत्त्वदपाटवाद्वा
 यद्वा मदीयदुरिताद्वद नाथ नाद्यः ।
 सर्वेश्वरो ननु भवान्त एव नान्त्यः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६१
 विश्वाधिनेतरि विपन्नजनावनस्थे
 नाथे सति त्वयि न यन्मम खेदभङ्गः ।
 तत्ते यशोहरमतो विनिवेदयामि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६२
 अस्योद्यतस्समुपरोद्धुमनात्मनीनं
 सत्यं भवानघफलात्यनुभावनासु ।
 नेशस्तु सोद्धुमियदस्प्यहमार्तबन्धो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६३
 आत्मज्ञतः प्रतिपदं विपदम्बुराशौ
 दृप्तं मम श्वसितुमप्यनधीश्वरस्य ।
 किं पश्यतस्तव दया न कियान् विळम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६४
 स्वर्धेनवो न कति नो कति कल्पवृक्षाः
 भ्रूवश्यतां न कति यान्त्यपरेऽप्युदाराः ।
 भक्तिस्पृशां त्वयि भजे तमहं भवन्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६५
 एनामुपपूवभरैर्जटिलामवस्थां
 प्राप्तं हि मां परिहसन्ति नितान्तमन्ये ।
 त्वञ्चेनपश्यसि दयार्द्रदशा गतिः का
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६६
 श्रीशशशरः कनकभूमिशरशशरासो
 वासस्तुरूप्यशिखरी धनदस्सखा ते ।
 त्वामाश्रितस्य मम किन्न धुनोषि दैन्यं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६७

अत्यङ्कराणमुखखेदमहार्णवेऽस्मिन्
 मग्रस्य शङ्कर ममोत्तरणं प्रकल्प्य । ६८
 त्वदपूजनं घटय सङ्गपितान्तरायं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
 लोकेऽतिवर्तितुमलं तव शासनं कः
 पद्मासनो भवतु पद्मविलोचनो वा ।
 तद्विलिपि तिधिकृतामपि मे विलुम्प्य
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६९
 निस्सारतामपि विदन्विषयेष्वमीषु
 निस्सीमसक्तिरहमेषु हि गाढमूढः ।
 रक्ष्यस्त्वयैव करुणानिधिना प्रसह्य
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७०
 मञ्चे तरङ्गितमणित्विषि पुष्पकूप्ते
 मन्दस्मितं सहकदाम्बिकया भवन्तम् ।
 पश्यामि पश्चिमतनूपहितोपबर्ह
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७१
 मव्यात्मनीनविमुखे मलिनस्वभावे
 निर्वेदसागरनिमञ्जनविप्लवेऽस्मिन् ।
 कस्मात् भवस्यकरुणःकरुणानिधे त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७२
 रुद्राक्षभृत् भसितभूषणधन्यमूर्तिः
 भावं वहन् प्रमुदितं भवदेकतानम् ।
 कालं क्षिपेयमिति साधय कामनां मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७३
 त्वं चिद्धनोऽस्यहमसौ जडिमैकसीमा
 दुःखाकरः पुनरहं सुखशेवधिस्त्वम् ।
 युक्ता न ते स्थितिरियं तव गर्भवासे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७४
 खेदं हरिष्यसि कदा शिशिरैः कटाक्षैः
 मोदं करिष्यसि कदा मृदुभिर्वचोभिः ।

इत्युत्सुकोऽस्मि करुणाङ्गुरु किङ्करेऽस्मिन् ।।
 श्रीमातृभूत शिव पालयमां नमस्ते ॥ ७५
 पाति प्रसह्य न किमर्भकमात्मनीनं
 संयोजकैर्गुरुजनः स्मर तं क्रमं त्वम् ।
 भक्तिं बलात् भवति कल्पय मे दयाळो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७६
 सोऽहं न किञ्चिदपि साधु करोमि पापः
 तुङ्गं पदं त्वभिलषामि तदप्यलञ्जः ।
 त्वद्वातृतासदयतागरिमावमर्शी
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७७
 शक्तो न कश्चिदपि शासनमन्तरा ते
 कस्सेव्यतां त्वदितरः किमितः फलं वा ।
 स्वामिन्नुपैमि शरणं करणैख्निभिस्त्वां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७८
 मृत्युञ्जयोऽसि कमलापतिवलभोऽसि
 तन्मृत्युदैन्यविपदोरपदं त्वदीयम् ।
 त्वामाश्रितस्य मम किं सदशी दशेयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७९
 किं जामिता न भवतो मम दुःखधारा-
 निर्मातुरस्मृतिपदं किमुपांशुयाजः ।
 कस्मात्प्रभो किमपि शर्म न किं विधत्से
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८०
 क्वाहं क्वचोन्नतपदस्पृहयाङ्गुतेय-
 मात्मैव मामपहसत्यधुना तथापि ।
 त्वद्संश्रये सति किमस्ति दुरापमीश
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८१
 कस्याग्रतः प्रकटयानिरदानकाण्डे
 कं हर्षयाणि नुतिभिः कमुपाश्रयाणि ।
 मोघः श्रमेषु निपत्तेयमतो दयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८२

७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२

- किं विद्यया किमु धनेन किमात्मजैर्वा
 किं जायया किमितरैस्त्वयि चेन्न चेतः ।
 आनन्दशेवधिमतस्त्वयि देहि भक्तिं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८३
 दासोऽस्मि दैन्यविवशस्त्वयि सर्वले ॥-
 साम्राज्यसम्पदमकम्पितमश्ववाने ।
 यत्तन्न ते समुचितं विमृश प्रसीद
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८४
 त्वामाश्रितस्त्वदितराश्रयदैन्यभङ्गं
 अङ्गीकरोमि जगदीश कथं कथं वा ।
 त्वान्नायशः स्पृशतु तत्यज मयुपेक्षां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८५
 श्रान्तं वपुर्दुरधिपाश्रयधावनान्मे
 श्रान्तं वचो दुरधिपस्तुतिधोरणीभिः ।
 क्रान्तं मनो दुरधिपाश्रयचिन्तयैव
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८६
 हेमस्फुरत्तनुतरङ्गिंतकान्तिधारा-
 सम्प्लाव्यमानमणिभूषणदिव्यभासम् ।
 मन्ये भवन्तमुमया मणिहेमपीठे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८७
 स्वानन्दबिन्दुलव सम्प्लवमानसर्व-
 ब्रह्माण्डमण्डलमखण्डितवैभवं त्वाम् ।
 कस्तोषयेत्तदपि तुष्य परिभ्रमैर्मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८८
 कारुण्यनिर्भरसुधारसशीतलाभिः
 काले कदा तव कटाक्षपरंपराभिः ।
 कष्टां दशामुपजहानि द्वढोपगूढः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८९
 भक्ताभिभूत्यसहनो भवसि प्रतीतो
 भक्तोऽस्म्यहं त्वदभिधाग्रहणप्रसक्तः ।

तस्यास्य ते मयि कृपा न कथं विषण्णे
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९०

दक्षेऽयस्तवकृपारसशीकराङ्गाः
यास्तासु तत्तदवनप्रवणासु चेत् स्यात् ।

एका पुनर्मदवनप्रवणा क्षतिः का
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९१

श्रेयो रुणद्धि यदि पापगणस्तदा त्वां
त्वन्नामकीर्तनमधक्षपणक्षमं मे ।
किन्नास्ति किं न दयसे मयि हन्त खिन्ने
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९२

तातप्रसूतनयदार सुहङ्करेवं
अर्थोपपत्तिविरहादहावसीदन् ।
नेतुं क्षणं न निपुणोऽस्मि ततः प्रसीद
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९३

श्रीशैलराजसुतया शिशिरैः कटाक्षैः
मां वीक्ष्यमाणमसकृन्मधुरस्मितेन ।
सम्भावयन्मयि कदा नु दयिष्यसे त्वं

९४

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
पारे भवाख्यजलधेर्भगवन् कृपाकू-
पारे भवत्यवतरिष्यति मे कदा वा ।
प्रेमा तृणीकृतपदं सकलं वितन्वन् ।

९५

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥
निर्धूतदुस्तिमिरमस्तसमस्त
तत्तदुर्वासनं हृदयमेतदये वितन्वन् ।

अस्मिन् भविष्यसि कदानु सुखं निषण्णः
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९६

मद्वर्णनैस्तव कदास्तु मनः प्रसादो
मद्वक्षपथेऽस्तु च कदा तव दिव्यमूर्तिः ।
मत्कर्णं तव वचोऽस्तु कदेति साशं
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

९७

कालेऽर्कनन्दन लुलायकटुस्वनोद्य-	
त्कर्णज्वरापनयनैर्भवदुक्षजैर्मे ।	
ध्वानामृतैः किमपि शर्म विनिर्मिमाणः	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	९८
यं ते दया स्पृशति तत्रयनान्तदासाः	
ब्रह्मादयो जगति दीनजनास्पदा सा ।	
दीनाग्रणीरहमतः पुनरुक्तिरेषा	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	९९
अन्यन्नमेऽभिमतमीश तदप्यतां वा	
मावेष्मितन्तु तदिदं भवतार्पणीयम् ।	
यत्सर्वदा निभृतवृत्त्यभिधानमित्थं	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१००
हे शङ्कर स्मरहर प्रमथाधिनाथ	
मन्नाथ साम्ब शशिचूड शिव त्रिशूलिन् ।	
श्रीचित्सभेश करुणाकर फालनेत्र	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१०१
एवं स्तवं प्रपठतां उपशृण्वताञ्च	
आरोग्यायुरच्छ शिवभक्ति धनर्द्धि विद्याः ।	
दद्यास्सुतानपि यशश्च विमुक्तिमन्ते	
श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥	१०२
श्रीमातृभूत शिव चन्दनसान्द्रलिप्तां	
सङ्कृमहेम तिलकां श्रितपुष्पमाल्याम् ।	
अक्षणामुना तव तनुं पिबतोऽक्ष्युदन्या	
स्यान्मे यथाशु फलिनीश तथा दयेथाः ॥	१०३
मनो मे विक्रीतं तव चरणसेवां कलयितुं	
कृपामूल्यं लब्धं सुरभिचिकुरे सम्प्रति मया ।	
न जाने तद्वृष्टं निवसति च वा धावति च वा	
कृतं भूयो भूयः करतलयुगास्फालनमुमे ॥	१०४
॥ इति श्री श्रीधरवेङ्कटेशार्य कृतौ मातृभृतशतकं समाप्तम् ॥	